

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 91 PŽ-1352/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednika vijeća, Nevenke Marković, suca izvjestitelja i Kristine Saganić, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom ELECTA d.o.o., OIB 91771716925, Mursko Središće, Frankopanska 40, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Strnišćak, odvjetnik u Čakovcu, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-198/2023-47 od 1. ožujka 2024., u sjednici vijeća održanoj 3. travnja 2024.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-198/2023-47 od 1. ožujka 2024. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-198/2023-47 od 1. ožujka 2024. uskraćena je potvrda plana restrukturiranja i obustavljen predstečajni postupak nad dužnikom ELECTA d.o.o., Mursko Središće.

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio primjenom odredbe članka 61. stavka 3. točke 3. u vezi s odredbom članka 61.a Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) zaključivši da je prihvrat plana restrukturiranja postignut stavljanjem u povoljniji položaj jednog vjerovnika i to Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava.

3. Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio dužnik zbog svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da plan restrukturiranja dostavljen sudu 8. ožujka 2023. nije objavljen na e-Oglasnoj ploči te da je sud nakon toga na e-Oglasnoj ploči objavio 1. reviziju plana restrukturiranja dostavljenu po dužniku 4. prosinca 2023. Ističe da po dostavi prvog plana restrukturiranja i revizije prijedloga plana restrukturiranja, ni sud, a niti povjerenik i vjerovnici nisu isticali pogrešno svrstavanje vjerovnika u dvije skupine, već to prvostupanjski sud navodi tek u pobijanom rješenju. Stoga smatra da ukoliko je sud smatrao kako plan restrukturiranja ima kakve nedostatke da ga je o tome trebao upozoriti i pozvati ga na očitovanje, odnosno dopunu plana restrukturiranja i to prije donošenja pobijanog rješenja, odnosno najkasnije na ročištu održanom 16. veljače 2024. Navodi da na tom ročištu održanom radi glasovanja o

izmijenjenom planu restrukturiranja, ni sud ni bilo koji od vjerovnika pa ni povjerenik nisu ukazivali da odvajanje vjerovnika u dvije skupine nije u skladu sa zakonom. Ukazuje da je odredbom članka 59. stavka 1. SZ-a propisano da svaka skupina vjerovnika s pravom glasa odvojeno glasuje o planu restrukturiranja, dok je sud na tom ročištu naveo kako vjerovnici nisu podijeljeni u dvije skupine, dok u pobijanom rješenju upravo podjelu u dvije skupine navodi kao nedostatak plana. Ističe da zakon ne predviđa obvezu obrazlaganja zbog čega se vjerovnici razvrstavaju u više skupina. Ukazuje da prvostupanjski sud pogrešno utvrđuje kako iz plana nije vidljivo da je dužnik naveo koji su valjani razlozi za takvo odvajanje s obzirom na to da zakon ne precizira način tog iskazivanja, a da je iz samog plana razvidno da je dužnik u podnaslovu „Analiza tražbina prema veličini, kategoriji, razini očekivanog namirenja i predvidivih rokova za njihovo namirenje“ naveo četiri kriterija po kojima se tražbine razvrstavaju. Smatra da je sud trebao ako je te kriterije smatrao nerazumljivim ili nedovoljno pojašnjenim u bilo kojem od prijedloga plana restrukturiranja, pozvati dužnika na očitovanje glede razvrstavanja vjerovnika u dvije skupine. Poziva se na odredbu članka 308. SZ-a kojom je propisano da se vjerovnici istog pravnog položaja mogu svrstati u dvije skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. Ističe da je posve jasno kako Republika Hrvatska kao vjerovnik ima druge gospodarske interese nego trgovačka društva. Ukazuje i da je prvostupanjski sud primjenom odredbe članka 317. SZ-a trebao odbaciti prijedlog plana restrukturiranja od 3. studenog 2023. kao i revidirani prijedlog plana restrukturiranja od 27. studenog 2023. ukoliko je smatrao da njima nisu poštivani propisi o podnošenju i sadržaju plana te ako podnositelj plana taj nedostatak ne može otkloniti ili ga ne otkloni u primjerenom roku određenim od strane suda. Ukazuje i kako nije neuobičajeno da se za pojedine vjerovnike odobravaju različiti modeli namirenja tražbina niti da je to protivno propisima. Slijedom svega navedenog predlaže da se pobijano rješenje ukine i preinači na način da se potvrdi plan restrukturiranja, podredno da se ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.500,74 EUR.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. u vezi s odredbom članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) i odredbom članka 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a) te je ovaj sud utvrdio da nije pravilno i zakonito.

5. Iz podataka u spisu proizlazi da je dužnik 18. svibnja 2023. podnio prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka na temelju odredbe članka 16. i 25. SZ-a jer kod dužnika postoji prijeteca nesposobnost za plaćanje. Nakon toga prvostupanjski sud je donio rješenje o otvaranju predstečajnog postupka, imenovan je povjerenik i određeno je ročište radi ispitivanja tražbina koje je održano 21. rujna 2023., dok je 9. listopada 2023. doneseno rješenje o utvrđenim tražbinama. Dana 8. studenog 2023. dužnik je sudu dostavio Prijedlog plana restrukturiranja, a 4. prosinca 2023. Izmijenjeni plan restrukturiranja koji je objavljen na e-Oglasnoj ploči suda 5. prosinca 2023. Rješenjem od 5. veljače 2024. određeno je ročište za glasovanje o

izmijenjenom planu restrukturiranja koje je održano 16. veljače 2024. Iz njegovog zapisnika (str. 549.-553. spisa) proizlazi da je konstatirano kako vjerovnici u planu restrukturiranja nisu podijeljeni na skupine, da su do početka tog ročišta zaprimljena dva obrasca za glasovanje i to od vjerovnika Ministarstva financija glas „ZA“ i od vjerovnika Belmont d.o.o. glas „PROTIV“, nakon čega je konstatirano kako se za ostale vjerovnike koji imaju pravo glasa, a koji nisu dostavili obrasce za glasovanje, ni pristupili na ročište, smatra da su glasovali „ZA“ plan restrukturiranja u smislu odredbe članka 58. stavka 1. SZ-a. Prvostupanjski sud je konstatirao da je za izmijenjeni plan restrukturiranja glasovalo sedam vjerovnika „ZA“ i jedan vjerovnik „PROTIV“, odnosno da su po tražbinama „ZA“ plan su glasovali vjerovnici ukupnog iznosa utvrđenih tražbina od 177.922,59 EUR od ukupnog iznosa utvrđenih tražbina od 231.202,15 EUR što predstavlja većinu od 76,96%. Nakon toga je konstatirano da su postignute većine iz odredbe članka 59. stavka 2. SZ-a, odnosno da je „ZA“ plan glasovala većina svih vjerovnika i da zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali „ZA“ plan u svakoj pojedinoj skupini dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali „PROTIV“.

6. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio da je prihvrat plana restrukturiranja postignut stavljanjem u povoljniji položaj jednog vjerovnika i to Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave. To iz razloga jer je dužnik u Planu restrukturiranja od 8. studenog 2023. vjerovnike podijelio u dvije grupe tako da je u grupu „A“ svrstao sve vjerovnike kojima su utvrđene tražbine, osim vjerovnika Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu, koju je svrstao u grupu „B“. Za sve vjerovnike u grupi „A“ je predložen otpis 70% iznosa utvrđenih tražbina i otplata 30% iznosa utvrđenih tražbina u 60 mjeseci, beskamratno, uz 12 mjeseci počeka, dok je za Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu, predviđen otpis 50% iznosa utvrđene tražbine i otplata 50% iznosa utvrđene tražbine, u 60 mjeseci, beskamratno, uz 12 mjeseci počeka. Nadalje je utvrdio da je u Izmijenjenom planu restrukturiranja od 27. studenog 2023. za sve vjerovnike u grupi „A“ predložen otpis 80% iznosa utvrđenih tražbina i otplata 20% iznosa utvrđenih tražbina, u 60 mjeseci, beskamratno, uz 24 mjeseca počeka, dok je za Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu, predviđen otpis 20% iznosa utvrđene tražbine i otplata 80% iznosa utvrđene tražbine, u 36 jednakih mjesečnih anuiteta, uz 6 mjeseci počeka, uz obračun kamatne stope od 4,5% koja se obračunava za vrijeme počeka i za vrijeme otplate. Na temelju tog prvostupanjski sud izvodi zaključak da je dužnik predloženim Planom restrukturiranja jednog vjerovnika i to Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu, odvojio u posebnu skupinu pri čemu ni iz plana nije vidljivo niti je dužnik naveo koji su valjani razlozi, odnosno kriteriji za takvo odvajanje, odnosno razvrstavanje u skupine te da iz sadržaja plana proizlazi kako jedini razlikovni kriterij predstavlja uvjete namirenja, odnosno da je vjerovnik Republika Hrvatska, stavljen u znatno bolju poziciju glede namirenja svoje tražbine od ostalih vjerovnika. Zaključuje i da je Izmijenjenim planom restrukturiranja od 27. studenog 2023., o kojem se u konačnici raspravljalo na ročištu održanom 16. veljače 2024., dužnik vjerovniku Republici Hrvatskoj, Ministarstvo financija, Porezna uprava ponudio još bolje uvjete namirenja na način da se otpiše 20% utvrđene tražbine, a ranije je bio predložen otpis 50% te otplata u 36 jednakih mjesečnih anuiteta uz 6 mjeseci počeka, uz obračun kamatne stope od 4,5, dok je ranije bila predložena

otplata u 60 mjeseci, beskamatno, uz 12 mjeseci počeka, dok se istovremeno ostalim vjerovnicima predlažu još lošiji uvjeti na način da se otpiše 80% utvrđenih tražbina, a ranije je bilo predložen otpis od 70%. Stoga je ocijenio da je u konkretnom slučaju ostvaren razlog za uskratu plana iz odredbe članka 61. stavka 3. točke 3. SZ-a.

7. Odredbom članka 27. SZ-a propisano je što predstečajni plan mora sadržavati. Tako je točkom 12. tog članka propisano da plan između ostalog mora sadržavati ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu koja sadržava načine, rokove i uvjete namirenja tražbina. Odredbom članka 56. SZ-a je propisano da se na pravo glasa vjerovnika za glasovanje o planu restrukturiranja na odgovarajući način primjenjuju pravila tog Zakona o utvrđivanju prava glasa u stečajnom planu.

8. Odredbom članka 308. stavka 1. SZ-a propisano je da se sudionici u stečajnom planu razvrstavaju pri utvrđivanju njihovih prava u skupine te da se vjerovnici s različitim pravnim položajem razvrstavaju u stečajnom planu u posebne skupine. Odredbom članka 312. SZ-a je propisano da se svim sudionicama pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava.

9. U konkretnom slučaju dužnik je u svom prijedlogu plana restrukturiranja i njegovoj izmjeni (str. 442.-462. te str. 478.-501. spisa) vjerovnike čije su tražbine utvrđene rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-198/2023-14 od 9. listopada 2023. razvrstao u dvije skupine. Tako je u skupinu „A“ razvrstao vjerovnike čije ukupne tražbine iznose 184.069,81 EUR, i to Addiko bank d.d., Zagreb, u iznosu od 66.827,62 EUR, Electa GmbH, Njemačka u iznosu od 379,76 EUR, OTP Leasing d.d., Zagreb, u iznosu od 30,32 EUR, Belmont d.o.o., Prelog, u iznosu od 53.279,56 EUR, HEP elektra d.o.o., Zagreb, u iznosu od 17,69 EUR, a u skupinu „B“ jednog vjerovnika Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Porezna uprava s utvrđenom tražbinom u iznosu od 47.132,34 EUR. Izmiijenjenim planom restrukturiranja za vjerovnike u skupini „A“ predložen je otpis 80% tražbine i otplata 20% u 60 jednakih mjesečnih anuiteta, a nakon isteka 24 mjeseci počeka, beskamatno, počevši od pravomoćnosti rješenja prvostupanjskog suda o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi najkasnije do svakog 15-tog u mjesecu. Za vjerovnika u skupini „B“ Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Porezna uprava, predložen je otpis 20% tražbine i otplata 80% tražbine u 36 jednakih mjesečnih anuiteta, a nakon isteka 6 mjeseci počeka, uz obračun kamatne stope od 4,5% koja se obračunava za vrijeme počeka i za vrijeme otplate, počevši od pravomoćnosti rješenja prvostupanjskog suda o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi najkasnije do svakog 15-tog u mjesecu. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-198/2023-34 od 11. siječnja 2024. utvrđeno je da na mjesto vjerovnika Addiko Bank d.d. Zagreb temeljem zakonske subrogacije stupaju Nenad Sabo, Sveti Martin na Muri za iznos tražbine u iznosu od 33.399,13 EUR i Maja Gerenčer, Sveti Martin na Muri za iznos tražbine u tom istom iznosu, dok Addiko bank d.d. Zagreb ostaje vjerovnik za preostali iznos tražbine od 29,37 EUR. Na ročištu održanom 16. veljače 2024. pristupilo se glasovanju o Izmiijenjenom planu restrukturiranja.

10. Odredbom članka 59. stavka 1. SZ-a propisano je da svaka skupina vjerovnika s pravom glasa odvojeno glasuje o planu restrukturiranja. Pravila o

razvrstavanju sudionika u planu restrukturiranja na odgovarajući način se primjenjuju na razvrstavanje vjerovnika u predstečajnom postupku. Svim vjerovnicima iste skupine osiguravaju se ista prava te se oni namiruju razmjerno njihovoj tražbini. Odredbom stavka 2. istog članka propisano je da će se smatrati da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja ako je u svakoj skupini većina vjerovnika glasovala za plan te zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina koji su glasovali protiv plana.

11. Osnovano dužnik u žalbi navodi da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja naveo kako je dužnik vjerovnike razvrstao u dvije skupine iako je na ročištu održanom 16. veljače 2024., na kojem se glasovalo o planu restrukturiranja, konstatirao kako vjerovnici u planu restrukturiranja nisu podijeljeni u skupine te je pri utvrđivanju rezultata glasovanja potrebne većine utvrđivao u odnosu na sve vjerovnike kojima su utvrđene tražbine (u cijelosti ili djelomično) na temelju pravomoćnog rješenja o utvrđenim tražbinama, dakle u odnosu na svih osam vjerovnika. Tako je utvrdio da je „ZA“ plan glasovalo sedam vjerovnika, a jedan vjerovnik „PROTIV“ te da su za Plan glasovali vjerovnici ukupnog iznosa utvrđenih tražbina u iznosu od 177.922,59 EUR od ukupnog iznosa utvrđenih tražbina u iznosu od 231.202,15 EUR. Iako je na taj način prvostupanjski sud postupio protivno odredbi članka 59. stavaka 1. i 2. SZ-a, ne uzevši u obzir da su vjerovnici u planu restrukturiranja podijeljeni u dvije skupine, pravilnom primjenom te odredbe proizlazi da je „ZA“ plan glasovalo šest vjerovnika skupine „A“ ukupnog iznosa utvrđenih tražbina u iznosu od 130.784,39 EUR, a jedan vjerovnik „PROTIV“ s utvrđenom tražbinom u iznosu od 53.279,56 EUR, a što predstavlja većinu od 59,27%. U drugoj skupini vjerovnik Republika Hrvatska kao jedini vjerovnik razvrstan u tu skupinu glasovao je „ZA“ plan. Stoga, iako je prvostupanjski sud na pogrešan način utvrđivao većinu broja glasova vjerovnika ne uzimajući u obzir da su oni podijeljeni u dvije skupine, i pravilnom primjenom odredbe članka 59. stavaka 1. i 2. SZ-a proizlazi da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja.

12. Međutim, nejasno je zbog čega prvostupanjski sud smatra da je u konkretnom slučaju prihvrat plana restrukturiranja postignut na nedopušten način, odnosno da je vjerovnik Republika Hrvatska stavljen u povoljniji položaj od ostalih vjerovnika.

13. Naime, odredbom članka 312. SZ-a je izričito propisano da se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava, a koja odredba se primjenjuje i na plan restrukturiranja u predstečajnom postupku. Stoga, kako je dužnik u planu restrukturiranja vjerovnike razvrstao u dvije skupine te za sve vjerovnike u istoj skupini predložio iste uvjete namirenja, nejasno je zbog čega prvostupanjski sud izvodi zaključak da je prihvrat plana restrukturiranja postignut na nedopušten način, odnosno zbog čega smatra da je vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, kao jedini vjerovnik razvrstan u drugu skupinu (B) stavljen u povoljniji položaj od ostalih vjerovnika koji su svrstani u sasvim drugu skupinu (A), pogotovo uzimajući u obzir da se sukladno odredbi članka 308. stavka 1. SZ-a vjerovnici mogu svrstati u posebne skupine, a odredbom članka 312. SZ-a da ista prava stečajnim planom moraju osigurati svim sudionicama pojedine skupine, a ne svih skupina.

14. Također, dužnik u žalbi osnovano ukazuje da u slučaju ukoliko je prvostupanjski sud ocijenio da plan restrukturiranja i Izmijenjeni plan restrukturiranja imaju kakve nedostatke u vidu njegovog sadržaja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, da je na to trebao upozoriti dužnika odmah nakon dostave tog plana i njegove izmjene i dati dužniku u smislu odredbe članka 61. stavka 3. SZ-a kratak rok u kojem će ga pozvati na otklanjanje tih uočenih nedostataka. Stoga ukoliko je prvostupanjski sud smatrao da dostavljeni plan, odnosno njegova izmjena, sadrži neke nedostatke u vidu razvrstavanja vjerovnika u posebne skupine ili pak načina namirenja, a zbog kojeg razloga je uskratio potvrdu tog plana, trebao je dužnika pozvati dati dodatna pojašnjenja u tom pogledu i za to mu dati kratki rok, a što nije učinio.

15. Slijedom navedenog, kako prvostupanjski sud nije uopće naveo razloge o tome o kakvom se nedopuštenom načinu prihvata plana restrukturiranja u konkretnom slučaju radi, odnosno u čemu se sastoji ta nedopuštenost, imajući u vidu gore navedene relevantne odredbe Stečajnog zakona i zbog čega smatra da predloženi način namirenja vjerovnika svrstanih u dvije skupine predstavlja upravo takav nedopušteni način i stavljanje jednog vjerovnika, konkretno Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu, u povoljniji položaj, pobijano rješenje je zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a zbog čega se rješenje ne može ispitati.

16. S obzirom na navedeno, valjalo je primjenom odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

17. U ponovnom postupku sud će otkloniti bitnu povredu na koju mu je ukazano ovim rješenjem, utvrdit će relevantne činjenice o kojima će dati jasne i valjanje razloge te donijeti novu pravilnu i zakonitu te jasno obrazloženu odluku.

18. Ovaj sud nije odlučivao o dužnikovom zahtjevu za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.500,74 EUR budući da oni predstavljaju tražbinu nižeg isplatnog reda koja se prema odredbi članka 257. stavka 6. SZ-a prijavljuje samo na poseban poziv suda.

Zagreb, 3. travnja 2024.

Predsjednik vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **9-30865-dbb53**

Kontrolni broj: **0f257-d949f-bae92**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.